

lig almen interesse i relation til etablering af atomkraftværker m. v.

Spørgsmål 7:

Ad § 3: Hvilke ulemper og fordele vil der være forbundet med at meddele tilladelse i henhold til stk. 2 og stk. 3 til placering, bygning og drift af et nukleart reaktoranlæg, i form af lov?

Svar:

Lovforslaget set i sammenhæng med det fremsatte ændringsforslag, hvorefter loven først vil træde i kraft med vedtagelsen af en særlig ikrafttrædelseslov, forudsætter, at der ved beslutningerne om eventuel tilladelse til bygning og drift af et atomkraftværk er vedtaget dels lov om atomanlæg (procedureloven), dels ikrafttrædelsesloven — denne sidste i givet fald efter en folkeafstemning. Tilladelsen til placering af et sådant værk, dvs. det første led i den tredelte procedure, gives af undervisningsministeren med tilslutning af folketingset, jfr. § 3, stk. 1; at denne tilladelse forudsætter en folketingsbeslutning, er udtryk for ønske om at give folketingset en central og afgørende stilling på et så tidligt tidspunkt som muligt i behandlingen af en ansøgning.

Det skal her erindres, som også nævnt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at på tidspunktet for ansøgningens behandling i folketingset vil der foreligge så mange og detaljerede forhold oplyst fra ansøgerens side og vurderet af sikkerhedsmyndighederne, at folketingset vil have så meget indseende med, at de nødvendige forudsætninger er til stede for, at anlægget kan opføres og idriftsættes på den pågældende plads med fornøden sikkerhed, at folketingset kan træffe en fuldt forsvarlig beslutning om placeringen. Hertil kommer, at placeringstilladelsen, jfr. § 3, stk. 1, bortfalder, såfremt der ikke vil kunne meddeles efterfølgende tilladelse til anlæggets bygning og drift.

Dersom tilladelsen til bygning og drift af et sådant anlæg skulle træffes i form af en særlig lov — efter at myndighedsbehandlingen var afsluttet med et positivt resultat — måtte dette ske på et forholdsvis sent tidspunkt i behandlingsproceduren. Dette ville være uheldigt af flere grunde. For det første ville ansøgeren da have forpligtet sig til så afgørende ordreaftgivelser og dermed udgif-

ter, at man løber risiko for, at sagen allerede ud fra et økonomisk synspunkt ville blive betragtet som mere eller mindre præjudiceret, hvorfor folketingsets stilling i realiteten ikke ville være så fri som ønskeligt. Hertil kommer, at en endelig afgørelse på et sent tidspunkt i proceduren ville vanskeliggøre eller helt umuliggøre ansøgerens stilling over for reaktorleverandøren og leverandører af komponenter til anlægget; det må, som også allerede fremhævet i den betænkning nr. 286 af 1961, som udarbejdedes i anledning af 1962-loven om nukleare anlæg, være et rimeligt krav fra en ansøger, der vil gå i gang med et så stort og bekosteligt projekt, som kræver en stor økonomisk, personel- og teknisk indsats, at planerne til anlægget kan godkendes så tidligt som muligt.

Der ses derfor ikke at være vundet noget ved, at de omhandlede tilladelser meddeles i form af en lov, der let ville kunne få karakter alene af folketingsets formelle tilslutning til den af myndighederne afgivne, af ministeren tiltrådte indstilling.

Spørgsmål 8:

Ad § 3: Udvalget udbeder sig eksempler på, hvilke anlæg udover nukleare reaktoranlæg, der kan komme på tale i henhold til stk. 2. Vil dette f. eks. kunne omfatte oparbejdningsanlæg?

Svar:

Som eksempler på anlæg udover reaktoranlæg kan nævnes:

- Mineanlæg for uranmalm
- Anlæg for fremstilling af nyt nukleart brændsel, herunder berigningsanlæg
- Oparbejdningsanlæg
- Anlæg for opbevaring af nyt nukleart brændsel
- Anlæg for lagring af radioaktivt produkt (affald)

Spørgsmål 9 ad § 3:

Vil ministeren overveje en ændring af atomenergikommissionens sammensætning, således at AEK ikke som medlemmer har personer, der arbejder for eller er tilknyttet det selskab der får en eneretsbevilling, eller den industri, der bliver involveret heri?

Svar:

Med den nuværende sammensætning af